

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
המפקיד מעות אצל חברו, צרון והפישלן לאחוריו או שמסרם לבנו ולבתו הקטנים ונעל בפניהם שלא כראוי - חייב, שלא שימר כדרך השומרים. ואם שימר כדרך השומרים - פטור.												■
בשלמא כולוהו - שלא שימר כדרך השומרים, אלא צרון והפישלן לאחוריו, מאי הוה ליה למיעבד?												ז
אמר קרא וצרת הכסף בידך אף על פי שצורין - יהיו בידך.	רבא אמר רבי יצחק:											!
לעולם יהא כספו של אדם מצוי בידו, שנאמר (דברים י"ד) וצרת הכסף בידך.	ואמר רבי יצחק:											■
לעולם ישליש אדם את מעותיו, שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא ושליש תחת ידו.	ואמר רבי יצחק:											■
אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין, שנאמר (דברים כ"ח) יצו ה' אתך את הברכה באסמך.	ואמר רבי יצחק:											■
אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו, שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך.	תנא דבי רבי ישמעאל:											■
ההולך למוד את גורנו, אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשלח ברכה במעשה ידינו. התחיל למוד, אומר: ברוך השולח ברכה בכרי הזה. מדד ואחר כך בירך - הרי זה תפילת שוא, לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד, ולא בדבר המנוי, אלא בדבר הסמוי מן העין, שנאמר: יצו ה' אתך את הברכה באסמך.	תנו רבנן:											■
כספים אין להם שמירה אלא בקרקע.	שמואל:											■
מודי שמואל בערב שבת בין השמשות, דלא אטרחוהו רבנן. ואי שהא למוצאי שבת שעור למקבריהו ולא קבריהו - מחייב. ואי צורבא מרבנן הוא - סבר: דלמא מיבעי ליה זוזי לאבדלתא. והאידיא דשכיחי גשושאי - אין להן שמירה אלא בשמי קורה. והאידיא דשכיחי פרומאי - אין להם שמירה אלא ביני אורבי.	רבא:											■
ומודה שמואל בכותל והאידיא דשכיחי טפוחאי אין להן שמירה אלא בטפח הסמוך לקרקע, או בטפח הסמוך לשמי קורה.	רבא:											■
חמץ שנפלה עליו מפולת הרי הוא כמכוער	רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי: התם תנן:											■ א
כל שאין הכלב יכול לחפש אחריו.	רבן שמעון בן גמליאל:											■ א
כמה חפישת הכלב - שלשה טפחים.	ותנא:											■ א
הכא מאי? מי בעינן שלשה טפחים, או לא?												א
התם משום ריחא - בעינן שלשה טפחים, הכא משום איסורי מעינא - לא בעינן שלשה טפחים.	אמר ליה: [רב אשין]											!
וכמה?												א
טפח.	רפרם מסיכרא:											!
ההוא גברא דאפקיד זוזי גבי חבריה, אותבינהו בצריפא דאורבני, איגנוב.												○
אף על גב דלענין גנבי נטירותא היא, לענין נורא - פשיעותא היא, הוה תחילתו בפשיעה וסופו באונס - חייב.	רב יוסף:											■
ואף על גב דלענין נורא פשיעותא היא, לענין גנבי נטירותא היא, ותחלתו בפשיעה וסופו באונס - פטור.	איכא דאמרי:											■
והילכתא: תחילתו בפשיעה וסופו באונס - חייב.												■
ההוא גברא דאפקיד זוזי גבי חבריה, אמר ליה: הב לי זוזאי - אמר ליה: לא ידענא היכא אותבינהו. אתא לקמיה דרבא												○
כל לא ידענא - פשיעותא היא, זיל שלם.	אמר ליה: [רבא]											■
ההוא גברא דאפקיד זוזי גבי חבריה, אשלמינהו לאימיה, ואותבינהו בקרטליתא, ואיגנוב.												○
היכי נדיינו דייני להאי דינא? נימא ליה לדידיה: זיל שלים, אמר: כל המפקיד - על דעת אשתו ובניו הוא מפקיד. נימא לה לאימיה: זילי שלימי, אמרה: לא אמר לי דלאו - דידיה נינהו, דאקבריהו. נימא ליה: אמאי לא אמרת לה? - אמר: כל שכן, דכי אמינא לה דידי נינהו, טפי מזדהרא בהו.	רבא:											ז
משתבע איהו דנהנו זוזי אשלמינהו לאימיה, ומשתבעא אימיה דנהנו זוזי אותבינהו בקרטליתא ואיגנוב, ופטור.	אלא אמר רבא:											■
ההוא אפטרופא דיתמי דזבן להו תורא ליתמי, ומסריה לבקרא, לא הוה ליה ככי ושיני למיכל, ומית.												○
היכי נדיינו דייני להאי דינא? נימא ליה לאפטרופא: זיל שלים, אמר: אנא לבקרא מסרתיה. נימא ליה לבקרא: זיל שלים, אמר: אנא בהדי תורי אוקימתיה, אוכלא שדאי ליה, לא הוה ידעינן דלא אכל.	רמי בר חמא:											ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
בבא מציעא-המפקיד	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
		מכדי בקרא שומר שכר דיתמי הוא, איבעי ליה לעיוני										⚡		מב:
		אי איכא פסידא דיתמי - הכי נמי, והכא במאי עסקינן - דליכא פסידא דיתמי, דאשכחוהו למריה דתורא ושקול יתמי וזוי מיניה.										!		מב:
		אלא מאן קא טעין										⚡		מב:
		מריה דתורא קטעין. - איבעי ליה לאודוען										!		מב:
		מאי מודעינן ליה, מידע ידע דמקח טעות הוין										⚡		מב:
		בספסירא דזבן מהכא ומזבין להכא.										!		מב:
		הלכך, מישתבע איהו דלא הוה ידע, ומשלם בקרא דמי בשר בזול.										■		מב:
		ההוא גברא דאפקיד כשותא גבי חבריה, הוה ליה לדידיה נמי כריא דכשותא. אמר ליה לסרסיה: מהאי רמי. אזל רמא מאידך.											O	מב:
		היכי נדיינו דייני להאי דינא? נימא ליה לדידיה: זיל שלים - אמר: אנא אמרי ליה מהאי רמי. נימא ליה לסרסיה: זיל שלים, אמר: לא אמר לי מהאי רמי ומהאי לא תרמי.											⚡	מב:
		ואי דשהא שיעור לאיתוויי ליה ולא אייתי ליה - גלי אדעתיה דניחא ליה										⚡		מב:
		בדלא שהא.										!		מב:
		סוף סוף, מאי פסידא איכא, והא קא משתרשי ליה										⚡		מב:
		דהוה שיכרא חלא.										!		מב:
		רב סמא בריה דרבא:										!		מב:
		רב אשי:										!		מב:
		בכסי ומשלם ליה דמי כסי.												מב: